

saaledes, at Loven vil kunne blive anvendelig for Færøerne, saaledes som den foreligger, eller at foreslaa tilføjet en Paragraf om, at den ved kongelig Anordning vil kunne udvides til Færøerne. Jeg vilde foretrække, at Udvalget vilde foreslaa den sidste Bestemmelse.

Stilling: Jeg tilstaar, at jeg glædede mig over den Tilslutning, Lovforslaget fik fra den ærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (D. Hansen), navnlig i Begyndelsen af hans Foredrag, idet han lod til at være udmærket godt fornøjet med Lovforslaget i dets Helhed, men jeg maa tilføje, at min Glæde var kortvarig, thi det lod senere i hans Foredrag til, at der i Grunden ikke er ret mange Paragraffer, uden at de trænge til nogle Omændringer. De fleste af disse vare af juridisk Natur, og dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men hvad der særlig ligger os imellem, er Spørgsmaalet om Forundersøgelse eller Ifteforundersøgelse. Med Hensyn dertil vil jeg tilføje, at jeg selvfølgelig er enig med det ærede Medlem i, at Forundersøgelsen var bedst, naar man kunde gaa ud fra, at den kunde blive saa grundig, at omtrent ingen Fejltagelser vare mulige. Men naar Kommissionen allerede i sin Indledning siger, at det er umuligt at faa en rigtig grundig Forundersøgelse, naar man har Udtalelser fra andre Lande, hvor Patentlovgivningen er grundet paa Forundersøgelse, om at den der viser sig ikke formaalkstjenlig, naar det ogsaa ved Udtagelse af Patenter i Lande, hvor saadan Forundersøgelse finder Sted, har vist sig, at Patenter paa den samme Opfindelse gives i det ene Land, men nægtes i det andet, uagtet Lovforskrifterne ere ens, og naar der, saaledes som det ogsaa er fremhævet i det separate Botum, allerede under de nuværende Forhold, hvor Undersøgelsen kun behøver at gaa ud paa, om Opfindelsen tidligere er bragt til Udførelse her i Landet, og denne Undersøgelse foretages af sagkyndige Autoriteter, som bestandig have samme Klasse af Forhold til Undersøgelser, desuagtet her i Landet kan gives Patent paa en og anden Opfindelse, som i Norge er patenteret for andre, saa mener jeg, at de samme Ulemper ogsaa vilde kunne befrægtes efter den nye Lov, naar der skal en saadan overordentlig

grundig Forundersøgelse til for at undgaa dem. Og det kan ikke nægtes, at det maatte absolut blive meget generende for denne Patentkommission, naar dens Kendelser ofte skulde blive underkendte, og det skulde vise sig, at de fremkomne Undersøgelser ikke vare rigtige, og de vedkommende vilde blive henvisne til at søge Regres ved Domstolene. Det forekommer mig, at dette vilde være mindre heldigt. I det hele vrimler Lovforslaget af Udsigter til, at der kan blive Processer og Sagsanlæg, og det er noget, der staar for mig som lidet ønskeligt. Jeg vilde anse det for heldigt, om man kunde finde en Maade, hvorved det kunde undgaaes at faa for mange af den Slags Sager ind for Domstolene, og derfor staar den Maade, hvorpaa det er fremstillet af Mindretallet i alt Fald foreløbig for mig som den heldigste. Det ærede Medlem sankede over, at Antallet af Medlemmer i Kommissionen var sat for højt, naar det var foreslaaet forhøjet fra 6 til 8, og han mente, at det særlig var stet af militære Hensyn, hvad det selvfølgelig ogsaa er, men jeg vil dertil sige, at skal en Forundersøgelse, som han ønsker, finde Sted, forekommer det mig, at Kommissionens Medlemsantal stet ikke vil blive for stort, naar det bliver sat til 8, thi der skal jo særlig dygtige tekniske Kræfter ind i den, og der vil fremkomme saa mange forskellige Spørgsmaal, at 8 Medlemmer næppe vilde blive et for stort Antal. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Forsing: Jeg skal fatte mig i Kort, idet jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (D. Hansen) fremkom med i Indledningen til sine Udtalelser, og ligeledes til det 4de kongevalgte Medlem (Kahler). Jeg maa sige, at jeg navnlig er enig i Hovedprincippet for Lovforslaget, at der skal ske en Forundersøgelse. At en saadan Kommission vil komme til at tage fejl, maa man være belævet paa, men det er jo noget, man ogsaa ser paa andre Omraader, f. Eks. at Overretten dømmer anderledes end Underretten og Højesteret anderledes igen. Det tror jeg, man maa finde sig i, og man maa løbe an paa, at de Goder, der ellers vilde vindes ved den Maade at gaa frem paa fra Patentkommissionens Side, vilde være heldige